

Arrest

nr. 270 441 van 25 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u afkomstig uit San Salvador in de gelijknamige provincie. Op 7 maart 2019 deed u een eerste verzoek om internationale bescherming. Toen u zes à zeven jaar was verhuisde u naar de kolonie Ilopango in San Salvador. Hier woonde u dertien jaar tot u met uw partner verhuisde naar de kolonie Ciudad Versailles in La Libertad, waar jullie woonden tot 2016. Nadien keerde jullie terug naar Ilopango waar u woonde tot aan uw

vertrek uit El Salvador. Op uw achttiende leerde u uw partner (...) Jullie hebben een meerderjarige zoon (...) en een meerderjarige dochter (...) die in België de vluchtelingenstatus hebben gekregen. Daarnaast hebben jullie nog een minderjarige zoon (...). U ging twaalf jaar lang naar school en behaalde uw diploma van het middelbaar onderwijs. Vanaf 1996 werkte u als beheerder van data- en gegevensbanken. U nam ontslag in december 2018. Uw partner werkte sinds 2011 als hulpverlener in een materniteits- en kinderziekenhuis. Jullie problemen begonnen reeds in 2016, toen jullie terug verhuisden naar Ilopango. De bende die daar heerst, de bende 18, eiste een maandelijkse renta (beschermingsgeld) van 30 à 35 dollar, die berekend werd op basis van jullie professionele activiteiten. Jullie betaalden deze som sindsdien steeds op tijd, waardoor de bende jullie verder ook met rust liet. In december 2018 vroeg een vijftal leden van diezelfde bende plots een bedrag van 500 dollar. Jullie konden niet betalen, waarop de bende uw partner en uw zoon bedreigde. Nadien werden jullie gemiddeld twee maal per week gevraagd het geld te betalen. Dit ging door tot aan jullie vertrek uit El Salvador. In de tweede week van januari 2019 vond nog een, volgens uw partner, geïsoleerd incident plaats. Twee bendeleden, van wie één gekleed in politie-uniform, klopten aan bij u thuis. Ze droegen een ander, derde, gewond bendelid. Ze zeiden dat uw partner hem moest verzorgen, aangezien ze in een ziekenhuis werkte. U legde uit dat uw partner slechts paramedicus was en dat ze hem niet kon helpen. Daarnaast vreesde uw partner ook door de politie als medeplichtige te worden beschouwd indien ze hem zou geholpen hebben. De bendeleden scholden jullie uit en vertrokken weer. U besloot El Salvador samen met uw gezin te verlaten op 23 februari 2019. Via Spanje kwam u op 24 februari 2019 aan in België. Naast uw persoonlijke problemen haalt u aan dat u vreest dat uw minderjarige zoon gerekruteerd zal worden door een bende. In september of oktober 2018 liep hij al eens met andere kinderen mee om renta te innen. Uw partner verklaart dat hij niet wist wat hij deed en dat het om een geïsoleerd incident ging. Ter staving van uw verzoek leggen u en uw partner volgende documenten neer: jullie Salvadoraanse paspoorten en het paspoort van uw minderjarige zoon, jullie identiteitskaarten en de klacht die jullie indienden bij de politie. Bij terugkeer naar El Salvador vreest u vermoord te zullen worden door de bende 18 omdat u hen het gevraagde geld niet heeft betaald.

Op 20 februari 2020 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Betreffende het feit dat jullie sinds 2016 renta moesten betalen aan de bende 18 werd geoordeeld dat dit een problematiek van louter gemeenrechtelijke aard betreft welke niet zwaarwichtig genoeg is om te kunnen spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat uw partner in de tweede week van januari 2019 gevraagd werd om een bendelid te verzorgen werd evenmin onvoldoende ernstig geacht. Aan jullie bewering dat de renta in december 2018 verhoogd zou zijn tot 500 dollar werd dan weer geen enkel geloof gehecht. Tot slot werd geoordeeld dat u niet concreet aannemelijk hebt gemaakt dat uw minderjarig zoontje gerekruteerd dreigde te worden door een bende. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 28 januari 2021 werden de beslissing en de beoordeling van het CGVS door de Raad bevestigd.

Op 11 februari 2021 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U verwijst opnieuw naar uw oorspronkelijke problemen en stelt dat deze nog steeds actueel zijn. U gaat niet akkoord met de eerdere vaststelling van het CGVS dat jullie over voldoende financiële middelen beschikten om de renta te betalen en u herhaalt dat uw zoon (...) wel een beschermingsstatus heeft gekregen. Gevraagd naar uw vrees ten aanzien van uw minderjarige zoon (...) geeft u aan dat u vreest dat hij door de bende 18 gerekruteerd of vermoord zal worden. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een brief van een criminologe van het 'Leuven Institute of Criminology' met de vraag om uw minderjarige zoon asiel te geven; de loonfiches van u en uw echtgenote; twee beëdigde getuigenissen met de bevestiging van jullie problemen door uw zus en een vriendin, algemene informatie over de bendes en de veiligheidssituatie in El Salvador.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat het feit dat jullie sinds 2016 renta moesten betalen aan de bende 18 een problematiek van louter gemeenrechtelijke aard betreft welke niet zwaarwichtig genoeg is om te kunnen spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat uw partner in de tweede week van januari 2019 gevraagd werd om een bendelid te verzorgen werd evenmin onvoldoende ernstig geacht. Aan jullie bewering dat de renta in december 2018 verhoogd zou zijn tot 500 dollar werd dan weer geen enkel geloof gehecht. Tot slot werd geoordeeld dat u niet concreet aannemelijk hebt gemaakt dat uw minderjarig zoontje gerekruteerd dreigde te worden door een bende.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U bracht in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht kunnen stellen. Integendeel, u verwees opnieuw naar uw oorspronkelijke vluchtmotieven die volgens u nog steeds actueel zijn (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatse.

U verklaarde dat u niet akkoord bent met de eerdere vaststelling van het CGVS dat jullie over voldoende financiële middelen beschikten (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16) en legde ter staving hiervan de loonfiches van uzelf en uw partner voor. Er dient echter opgemerkt dat er geen geloof werd gehecht aan uw bewering dat het bedrag van de renta verhoogd werd tot 500 dollar en dat deze beoordeling door de Raad werd gevolgd.

De beëdigde verklaringen van uw zus en een vriendin kunnen niet beschouwd worden als objectieve bron waardoor er geen bewijskracht aan kan worden toegekend. De inhoud ervan stemt trouwens niet overeen met uw oorspronkelijke verklaringen over de oorzaak van uw problemen, hetgeen toch wel zeer opmerkelijk is. Er staat namelijk genoteerd dat de bendeleden van de wijk, die jullie oudste zoon (...) hadden aangevallen na zijn vertrek u en uw gezin bleven belagen. Nog volgens de verklaringen van uw zus en een vriendin wilden ze dat uw minderjarig zoontje (...) zich bij hun bende zou aansluiten. U en uw partner verklaarden tijdens jullie eerste verzoek echter dat de bendeleden jullie bedreigden omdat jullie de verhoogde renta van 500 dollar niet konden betalen, toch wel een heel andere versie van de feiten. Over uw zoontje (...) verklaarde u dat hij volgens uw echtgenote op 6,5 jarige leeftijd één keer was meegelopen met kinderen die renta aan het innen waren maar dat hij niet beseftte wat ze aan het doen waren (CGVS eerste verzoek 19/13611, p. 21). Uw echtgenote maakte eveneens melding van dit voorval maar ook zij linkte dit niet aan de problemen en het vertrek van (...) (CGVS eerste verzoek 19/13476Z, p. 23). Uit bovenstaande blijkt dat u en uw partner jullie verklaringen over de oorzaak van jullie problemen pogen te wijzigen om alsnog een verblijfsstatus te verkrijgen op basis van een

asielaanvraag. De analyse van de criminologe en meerbepaald de conclusie dat de bende uw zontje (...) zal viseren omwille van het vertrek van (...), is gebaseerd op hetgeen u haar zelf hebt verteld over uw persoonlijke situatie. Dit attest kan dan ook de eerdere beoordeling niet ombuigen. De algemene informatie heeft geen betrekking op u persoonlijk en kan aan de beoordeling van de veiligheidssituatie van het CGVS (zie infra) niets wijzigen.

Betreffende het feit dat uw zoon (...) en uw dochter (...) erkend werden als vluchteling oordeelde het CGVS in het kader van uw eerste verzoek reeds als volgt:

"Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie."

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij

naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Suchitoto in het departement Cuscatlan. Op 7 maart 2019 deed u een eerste verzoek om internationale bescherming. Vanaf uw zesde moest u regelmatig verhuizen door de burgeroorlog. Uw eerste stabiele adres was in Ilopango, waar u bij een tante woonde. Hier woonde u tot 2010, waarna u met uw partner verhuisde naar Ciudad Versailles in La Libertad. Hier woonde u tussen 2010 en 2016, waarna u terug verhuisde naar Ilopango in de hoofdstad, waar u bleef wonen tot aan uw vertrek uit El Salvador. Op uw achttiende leerde u uw partner (...) kennen. Jullie hebben een meerderjarige zoon (...) en een meerderjarige dochter (...) die in België de vluchtelingenstatus hebben gekregen. Daarnaast hebben jullie nog een minderjarige zoon (...). U ging vijftien jaar lang naar school en haalde uw diploma “paramedicus”. Vanaf 2011 werkte u als hulpverlener in een materniteits- en kinderziekenhuis. U nam er ontslag in januari 2019. Jullie problemen begonnen reeds in 2016, toen jullie terug verhuisden naar Ilopango. De bende die daar heerst, de bende 18, eiste een maandelijksse renta (beschermingsgeld) van 30 à 35 dollar, die berekend werd op basis van jullie professionele activiteiten. Jullie betaalden deze som sindsdien steeds op tijd, waardoor de bende jullie verder ook met rust liet. In december 2018 vroeg een vijftal van diezelfde bende plots een bedrag van 500 dollar. Jullie konden niet betalen, waarop de bende u en uw zoon bedreigde. Nadien werden jullie vanaf februari gemiddeld twee maal per week gevraagd het geld te betalen. Dit ging door tot aan jullie vertrek uit El Salvador. In de tweede week van januari 2019 vond nog een, naar uw eigen zeggen, geïsoleerd incident plaats. Twee bendeleden, van wie één gekleed in politie-uniform, klopten aan bij u thuis. Ze droegen een ander, derde, gewond bendeleid. Ze zeiden dat u hem moest verzorgen, aangezien u in een ziekenhuis werkte. Uw partner legde uit dat u slechts paramedicus was en dat u hem niet kon helpen. Daarnaast vreesde u ook door de politie als medepllichtige te worden beschouwd indien u hem zou geholpen hebben. De bendeleden scholden jullie uit en vertrokken weer. U besloot El Salvador samen met uw gezin te verlaten op 23 februari 2019. Via Spanje kwam u op 24 februari 2019 aan in België, waar u op 7 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Naast uw persoonlijke problemen haalt u aan dat u vreest dat uw minderjarige zoon gerekruteerd zal worden door een bende. In oktober of november 2018 liep hij al eens met andere kinderen mee om renta te innen. U verklaart dat hij niet wist wat hij deed en dat het om een geïsoleerd incident ging.

Ter staving van uw verzoek leggen u en uw partner volgende documenten neer: jullie Salvadoraanse paspoorten en het paspoort van uw zoon, jullie identiteitskaarten, en de klacht die jullie indienden bij de politie. Bij terugkeer naar El Salvador vreest u vermoord te zullen worden door de bende 18 omdat u hen het gevraagde geld niet heeft betaald.

Op 20 februari 2020 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Betreffende het feit dat jullie sinds 2016 renta moesten betalen een de bende 18 werd geoordeeld dat dit een problematiek van louter gemeenrechtelijke aard betreft welke niet zwaarwichtig genoeg is om te kunnen spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat uw partner in de tweede week van januari 2019 gevraagd werd om een bendelid te verzorgen werd evenmin onvoldoende ernstig geacht. Aan jullie bewering dat de renta in december 2018 verhoogd zou zijn tot 500 dollar werd dan weer geen enkel geloof gehecht. Tot slot werd geoordeeld dat u niet concreet aannemelijk hebt gemaakt dat uw minderjarig zoontje gerekruteerd dreigde te worden door een bende. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 28 januari 2021 werden de beslissing en de beoordeling van het CGVS door de Raad bevestigd.

Op 11 februari 2021 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U verwijst naar de problemen van uw zoon (...) die in België erkend werd als vluchteling en de slechte veiligheidssituatie in El Salvador.

U stelde dat er veel moorden gebeuren in uw kolonie en voegde toe dat een vriendin van u vermoord werd. Tot slot verwees u naar de goede integratie in België van uw zoontje (...) en uw vrees dat bendes hem zullen pijn doen, vermoorden of rekruteren in geval van terugkeer. Ter staving van uw verzoek legt u algemene informatie voor over het bendegeweld in El Salvador en een brief van Basisschool Mozaïek over de goede schoolprestaties van uw zoon (...). Daarnaast beschikt u over een kopie van een politieklacht die u indiende nadat (...) werd aangevallen door bendelen en die destijds reeds door hemzelf werd voorgelegd.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat het feit dat jullie sinds 2016 renta moesten betalen een de

bende 18 een problematiek van louter gemeenrechtelijke aard betreft welke niet zwaarwichtig genoeg is om te kunnen spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat uw partner in de tweede week van januari 2019 gevraagd werd om een bendelid te verzorgen werd evenmin onvoldoende ernstig geacht. Aan jullie bewering dat de renta in december 2018 verhoogd zou zijn tot 500 dollar werd dan weer geen enkel geloof gehecht. Tot slot werd geoordeeld dat u niet concreet aannemelijk hebt gemaakt dat uw minderjarig zoontje gerekruteerd dreigde te worden door een bende.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U legde immers geen nieuwe inhoudelijke verklaringen af en u verwees enkel naar het feit dat uw zoon (...) erkend is als vluchteling. U herhaalde dat hij werd aangevallen door bendeleden hetgeen u staaft met een kopie van een politieklacht die destijds door hem werd voorgelegd (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Betreffende het feit dat uw zoon (...) en uw dochter (...) erkend werden als vluchteling oordeelde het CGVS in het kader van uw eerste verzoek echter reeds als volgt:

"Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie."

Dat bendeleden uw zoontje (...) zullen pijn doen, vermoorden of rekruteren in geval van terugkeer is een loutere persoonlijke veronderstelling. U hebt deze bewering niet gestaafd aan de hand van enige concrete feiten of elementen (Verklaring volgend Verzoek, vraag 22).

De overige door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De algemene informatie heeft geen betrekking op u persoonlijk en kan aan de beoordeling van de veiligheidssituatie van het CGVS (zie infra) niets wijzigen. Uit het attest van de basisschool van uw zoontje blijkt dat hij zij best doet en dat hij goed geïntegreerd is. Indien u op basis hiervan een verblijfsstatus wenst te bekomen dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/6 en artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers om internationale bescherming in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoekers houden in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming vast aan hun oorspronkelijk asielrelaas. Verzoeker verwijst opnieuw naar zijn oorspronkelijke problemen en stelt dat deze nog steeds actueel zijn. Verzoeker gaat niet akkoord met de eerdere vaststelling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zij over voldoende financiële middelen beschikten om de renta te betalen en herhaalt dat zijn zoon een beschermingsstatus heeft gekregen. Gevraagd naar de vrees ten aanzien van zijn minderjarige zoon geeft verzoeker aan dat hij vreest dat hij door de bende 18 gerekruteerd of vermoord zal worden. Ter staving van zijn verzoek legde hij volgende documenten voor: een brief van een criminologe van het 'Leuven Institute of Criminology' met de vraag om verzoekers minderjarige zoon asiel te geven; de loonfiches van verzoekers; twee beëdigde getuigenissen met de bevestiging van de problemen door verzoekers zus en een vriendin, algemene informatie over de bendes en de veiligheidssituatie in El Salvador.

Ook verzoekster verwees naar de problemen van haar zoon die in België erkend werd als vluchteling en de slechte veiligheidssituatie in El Salvador. Verzoekster stelde tevens dat er veel moorden gebeuren in de kolonie en voegde toe dat een vriendin van haar vermoord werd. Tot slot verwees verzoekster naar de goede integratie in België van hun zoontje en de vrees dat bendes hem zullen pijn doen, vermoorden of rekruteren in geval van terugkeer. Ter staving van het verzoek legt zij algemene informatie voor over het bendegeweld in El Salvador en een brief van Basisschool Mozaïek over de goede schoolprestaties van hun zoon. Daarnaast beschikt verzoekster over een kopie van een politieklacht die zij indiende nadat haar zoon werd aangevallen door bendelen en die destijds reeds door hemzelf werd voorgelegd.

In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden gesteld:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat het feit dat jullie sinds 2016 renta moesten betalen aan de bende 18 een problematiek van louter gemeenrechtelijke aard betreft welke niet zwaarwichtig genoeg is om te kunnen spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat uw partner in de tweede week van januari 2019 gevraagd werd om een bendelid te verzorgen werd evenmin onvoldoende ernstig geacht. Aan jullie bewering dat de renta in december 2018 verhoogd zou zijn tot 500 dollar werd dan weer geen enkel geloof gehecht. Tot slot werd geoordeeld dat u niet concreet aannemelijk hebt gemaakt dat uw minderjarige zoontje gerekruteerd dreigde te worden door een bende.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U bracht in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht kunnen stellen. Integendeel, u verwees opnieuw naar uw oorspronkelijke vluchtmotieven die volgens u nog steeds actueel zijn (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen.

U verklaarde dat u niet akkoord bent met de eerdere vaststelling van het CGVS dat jullie over voldoende financiële middelen beschikten (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16) en legde ter staving hiervan de loonfiches van uzelf en uw partner voor. Er dient echter opgemerkt dat er geen geloof werd gehecht aan uw bewering dat het bedrag van de renta verhoogd werd tot 500 dollar en dat deze beoordeling door de Raad werd gevolgd.

De beëdigde verklaringen van uw zus en een vriendin kunnen niet beschouwd worden als objectieve bron waardoor er geen bewijskracht aan kan worden toegekend. De inhoud ervan stemt trouwens niet overeen met uw oorspronkelijke verklaringen over de oorzaak van uw problemen, hetgeen toch wel zeer opmerkelijk is. Er staat namelijk genoteerd dat de bendeleden van de wijk, die jullie oudste zoon (...) hadden aangevallen na zijn vertrek u en uw gezin bleven belagen. Nog volgens de verklaringen van uw zus en een vriendin wilden ze dat uw minderjarig zoontje (...) zich bij hun bende zou aansluiten. U en uw partner verklaarden tijdens jullie eerste verzoek echter dat de bendeleden jullie bedreigden omdat jullie de verhoogde renta van 500 dollar niet konden betalen, toch wel een heel andere versie van de feiten. Over uw zoontje (...) verklaarde u dat hij volgens uw echtgenote op 6,5 jarige leeftijd één keer was meegelopen met kinderen die renta aan het innen waren maar dat hij niet beseftte wat ze aan het doen waren (CGVS eerste verzoek 19/13611, p. 21). Uw echtgenote maakte eveneens melding van dit voorval maar ook zij linkte dit niet aan de problemen en het vertrek van (...) (CGVS eerste verzoek 19/13476Z, p. 23). Uit bovenstaande blijkt dat u en uw partner jullie verklaringen over de oorzaak van jullie problemen pogen te wijzigen om alsnog een verblijfsstatus te verkrijgen op basis van een asielaanvraag. De analyse van de criminologe en meerbepaald de conclusie dat de bende uw zoontje (...) zal viseren omwille van het vertrek van (...), is gebaseerd op hetgeen u haar zelf hebt verteld over uw persoonlijke situatie. Dit attest kan dan ook de eerdere beoordeling niet ombuigen. De algemene informatie heeft geen betrekking op u persoonlijk en kan aan de beoordeling van de veiligheidssituatie van het CGVS (zie infra) niets wijzigen.

Betreffende het feit dat uw zoon (...) en uw dochter (...) erkend werden als vluchteling oordeelde het CGVS in het kader van uw eerste verzoek reeds als volgt:

"Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofdte zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel

risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie."

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

en

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat het feit dat jullie sinds 2016 renta moesten betalen een de bende 18 een problematiek van louter gemeenschappelijke aard betreft welke niet zwaarwichtig genoeg is om te kunnen spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat uw partner in de tweede week van januari 2019 gevraagd werd om een bendelid te verzorgen werd evenmin onvoldoende ernstig geacht. Aan jullie bewering dat de renta in december 2018 verhoogd zou zijn tot 500 dollar werd dan weer geen enkel geloof gehecht. Tot slot werd geoordeeld dat u niet concreet aannemelijk hebt gemaakt dat uw minderjarig zoontje gerekruteerd dreigde te worden door een bende.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U legde immers geen nieuwe inhoudelijke verklaringen af en u verwees enkel naar het feit dat uw zoon (...) erkend is als vluchteling. U herhaalde dat hij werd aangevallen door bendeleden hetgeen u staafde met een kopie van een politieklacht die destijds door hem werd voorgelegd (Verklaring Volgend

Verzoek, vraag 16). *Betreffende het feit dat uw zoon (...) en uw dochter (...) erkend werden als vluchteling oordeelde het CGVS in het kader van uw eerste verzoek echter reeds als volgt:*

"Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie."

Dat bendeleden uw zontje (...) zullen pijn doen, vermoorden of rekruteren in geval van terugkeer is een loutere persoonlijke veronderstelling. U hebt deze bewering niet gestaafd aan de hand van enige concrete feiten of elementen (Verklaring volgend Verzoek, vraag 22).

De overige door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De algemene informatie heeft geen betrekking op u persoonlijk en kan aan de beoordeling van de veiligheidssituatie van het CGVS (zie infra) niets wijzigen. Uit het attest van de basisschool van uw zontje blijkt dat hij zij best doet en dat hij goed geïntegreerd is. Indien u op basis hiervan een verblijfsstatus wenst te bekomen dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende*

lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

De Raad wijst erop dat verzoekers bezwaarlijk ernstig kunnen volhouden dat de commissaris-generaal de door hen aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissingen alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoekers worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komen. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekers in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Verzoekers maken op generlei wijze aannemelijk dat hun verzoek om internationale bescherming en de door hen bijgebrachte documenten niet op individuele wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissingen in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat de verschillen omtrent details of de manier waarop een evenement werd beleefd, logisch voortvloeit uit het feit dat zij twee verschillende personen zijn met elk een verschillend perspectief, slagen verzoekers er niet in voorgaande pertinente vaststellingen te verklaren of te weerleggen.

Waar verzoekers aanvoeren dat het verwachten dat zij de handelingen van hun belagers verklaren buitensporig is, waar geen geloof werd gehecht aan de verhoging van de renta en dat rekening dient te worden gehouden met de culturele context, weerleggen of verklaren zij de gedane vaststellingen niet. Het betalen van de renta en de verhoging ervan werd reeds beoordeeld in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming en er werd geoordeeld dat verzoekers geen vrees voor vervolging noch een risico op ernstige schade aannemelijk hebben gemaakt, hetgeen in beroep door de Raad werd bevestigd bij arrest nr. 248 317 van 28 januari 2021. Het nu louter verwijzen naar een culturele context waarmee rekening had moeten worden gehouden, werpt hier geen ander licht op.

Waar verzoekers hun vrees herhalen dat hun zoon gerekruteerd zal worden, herhalen zij slechts hun eerdere verklaringen. Reeds in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat zij niet *in concreto* aannemelijk konden maken dat hun zoon W.A. het risico loopt om te worden gerekruteerd door bendes.

Het volstaat overigens niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene situatie en landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Waar verzoekers aanvoeren verbaasd te zijn dat de problemen van hun twee kinderen, die als geloofwaardig werden beschouwd aangezien zij de vluchtelingenstatus hebben verkregen, geen impact hebben gehad op hun procedure terwijl de bedreigingen die gericht zijn op één persoon, na het vertrek van de laatste logischerwijze het hele gezin treffen, gaan zij opnieuw voorbij aan wat desbetreffend in

het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming werd gesteld. In arrest nr. 248 317 van 18 januari 2021 werd desbetreffend overigens als volgt geoordeeld:

“Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat uit verzoekers’ verklaringen blijkt dat hun zoon D.D. en hun dochter Y.E. in België werden erkend als vluchteling. De Raad stelt evenwel vast dat uit verzoekers’ verklaringen niet blijkt dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen omwille van de beweerde problemen van hun kinderen. Verzoekster verklaarde dat haar zoon D.D. rond het einde van 2017 uit El Salvador is gevlucht omdat hij gedwongen gerekruteerd werd door de bendes. Haar dochter verliet El Salvador samen met haar echtgenoot omdat haar echtgenoot werd lastiggevallen door de bendes omwille van het betalen van renta. Verzoekster verklaarde echter dat verzoekers niet met hun kinderen mee zijn gevlucht omdat zij op dat moment niet lastig gevallen werden door de bendes (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9). Uit hun verklaringen kan verder niet blijken dat zij na het vertrek van hun kinderen concrete of geloofwaardige problemen hebben gekend met de bendes die verband hielden met de problemen van hun kinderen, minstens dat de problemen die zij kenden met de bendes, in zoverre deze geloofwaardig zijn, niet voldoende zwaarwichtig zijn om te besluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen in El Salvador. Aldus kan op basis van de gegevens in het administratief dossier in onderhavige verzoeken om internationale bescherming niet worden besloten tot een persoonlijke, gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers omwille van de problemen van hun kinderen.”

De Raad merkt op dat het argument dat verzoekers’ kinderen erkende vluchtelingen zijn in België geen afbreuk doet aan de plicht van de commissaris-generaal om elke asielaanvraag in beginsel afzonderlijk te onderzoeken. Elke asielaanvraag wordt individueel onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Het feit dat verzoekers deel uitmaken van een gezin en de verwijzing naar het recht op eenheid van gezin in de context van artikel 8 EVRM wijzigt hier niets aan. Overigens wijst de Raad erop dat verzoekers kinderen die als vluchteling in België werden erkend meerderjarig zijn. De argumentatie omtrent gezinseenheid en het belang van het kind is ter zake dan ook niet relevant.

De loutere algemene argumentatie over hun vrees voor vervolging door de rekrutering van hun zoontje, door een politieke overtuiging te hebben geuit door de renta niet langer te betalen en door een klacht in te dienen en zo eveneens aan de politie de overtuiging te geven dat zij zich tegen de bende verzetten, onder verwijzing naar algemene rapporten omtrent de situatie in El Salvador en bepaalde risicoprofielen volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hier in gebreke.

Verzoeker wijzen er ook op gevaar te lopen in geval terugkeer en verwijzen derhalve naar een rapport van Human Rights Watch van 5 februari 2020.

Reeds in het kader van verzoekers’ eerste verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat op basis van de beschikbare landeninformatie, niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Verzoekers’ verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet concreet aannemelijk te maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Waar verzoekers onder verwijzing van algemene informatie omtrent bendegeweld en corruptie daterend van 2017 en 2019 stellen dat zij een klacht indienden, maar dat dit geen gevolg kreeg en dat hieruit blijkt dat plaatselijke bescherming onbestaande is, gaan zij opnieuw eraan voorbij dat zij deze klacht reeds aanhaalden in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming, en dat dit aldus geheel geen nieuw element kan uitmaken dat bij machte is om gedane vaststellingen in een ander licht te stellen.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, herinnerde de Raad er in het kader van hun eerste verzoek bij arrest nr. 248 317 van 28 januari 2021 aan dat *“enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).”*

De Raad oordeelde dat voor El Salvador een toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is. Na zorgvuldige lezing van de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie, dringt eenzelfde conclusie zich op.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat reeds werd besproken, blijkt dat in verzoekers' geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

2.5. De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoekers werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de door verzoekers aangevoerde bepalingen noch werd machtsoverschrijding aangetoond.

2.6. In tegenstelling tot hetgeen verzoekers vragen, kan de Raad de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF